

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 marca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że T. N., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od 19 lutego 2015 r. oraz określił podstawy wymiaru składek.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że, na podstawie danych zapisanych w systemie informatycznym Zakładu, organ rentowy stwierdził, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od 3 marca 2015 r. do 31 marca 2017 r., ubezpieczony zgłosił się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i opłacił składki na ubezpieczenia społeczne od podstawy wymiaru w wysokości nie niższej niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę. Natomiast w okresie od 1 kwietnia 2017 r. do 28 września 2017 r., ubezpieczony zgłosił się z ww. tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i opłacił składki na te ubezpieczenia od podstawy wymiaru w wysokości 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia. Następnie od 1 października 2017 r. ubezpieczony zgłosił się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako wspólnik jednoosobowej spółki z o.o., spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej.

Na podstawie Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ZUS ustalił, że od 3 marca 2015 r. ubezpieczony zarejestrował się jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą oraz, że od 29 września 2017 r. ubezpieczony zgłosił zawieszenie jej wykonywania. Ponadto organ rentowy w Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego Nr (...) ustalił, że od 19 lutego 2015 r. ubezpieczony jest (...) spółki komandytowej (...).

Tym samym, z mocy samego prawa, obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym w odniesieniu do wspólnika spółki komandytowej następuje z chwilą uzyskania statusu wspólnika tej spółki. Zatem obowiązek podlegania przez ubezpieczonego ubezpieczeniom społecznym, jako wspólnika spółki komandytowej, powstał od 19 lutego 2015 r. Z danych zapisanych w systemie informatycznym Zakładu był to wówczas dla T. N. jedyny tytuł do podlegania ubezpieczeniom społecznym. W związku z tym obowiązująca ubezpieczonego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tego tytułu wynosi 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia (art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Jako wspólnik spółki komandytowej, ubezpieczony nie mógł bowiem skorzystać z prawa do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w oparciu o art. 18a ust. 1 w związku z art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych tj. od podstawy stanowiącej zadeklarowaną kwotę nie niższą niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia gdyż przysługuje on jedynie ubezpieczonym o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt. 6 ww. ustawy tj. osobom prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej. Także od 3 marca 2015 r. T. N. nie nabył prawa do deklarowania jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne kwoty nie niższej niż 30 % minimalnego wynagrodzenia, gdyż nie może z tego prawa skorzystać osoba, podejmująca prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, która prowadzi lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziła jakąkolwiek pozarolniczą działalność np. spółkę komandytową, (art. 18a ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Tym samym, rozpoczęcie przez ubezpieczonego indywidualnej działalności od 3 marca 2015 r. nie było pierwszą działalnością gospodarczą. Przez to nie przysługuje ubezpieczonemu prawo do preferencyjnych składek na ubezpieczenia społeczne.

Ponadto stosownie do art. 82 ust. 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, która uzyskuje przychody z więcej niż jednego rodzaju działalności składkę na ubezpieczenie zdrowotne opłaca odrębnie od każdego rodzaju działalności.

W związku z tym, że od 19 lutego 2015 r. ubezpieczony prowadzi spółkę komandytową (...) oraz od 3 marca 2015 r. indywidualną działalność gospodarczą ubezpieczony powinien obliczyć i rozliczyć podwójną składkę na ubezpieczenie zdrowotne za miesiące od marca 2015 r. do września 2017 r.

Organ rentowy dodał, że decydującym momentem dla powstania obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym przez wspólnika spółki komandytowej, jest nabycie przez niego statusu wspólnika w tej spółce, nie zaś podjęcie działalności przez spółkę i związane z tym nabycie statusu przedsiębiorcy przez spółkę. Obowiązek ubezpieczeń społecznych, w odniesieniu do wspólników spółki komandytowej nie jest więc warunkowym wykonywaniem czynności z zakresu prowadzenia spraw spółki i reprezentowania jej na zewnątrz, lecz wynika wyłącznie z członkostwa w spółce prawa handlowego. Obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym w odniesieniu do wspólnika komandytowej następuje z chwilą uzyskania statusu wspólnika tej spółki, co w przypadku osoby zawiązującej taką spółkę następuje wraz z uzyskaniem odpowiedniego wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.

Organ rentowy uznał, że ubezpieczony pozarolniczą działalność prowadził od 19 lutego 2015 r. Tym samym podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności od 19 lutego 2015 r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia oraz za miesiące od marca 2017 r. do września 2017 r. ubezpieczony winien rozliczyć podwójną składkę na ubezpieczenie zdrowotne.

/decyzja – k. 89 – 95 akt ZUS/

Ubezpieczony T. N. złożył odwołanie od w/w decyzji w dniu 6 maja 2019 r. zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez błędne przyjęcie, że wykonywanie pozarolniczej działalności rozpoczęte zostało poprzez błędne przyjęcie, że wykonywanie pozarolniczej działalności rozpoczęte zostało przez wnioskodawcę w dniu 19 lutego 2015 r. i, że od tego dnia podlega on obowiązkowi ubezpieczenia, podczas gdy wykonywanie pozarolniczej działalności rozpoczął 3 marca 2015 r. w formie jednoosobowej działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,
2. Błąd w ustaleniach faktycznych, który doprowadził do naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 18a ust. 2 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, tj. błędne ustalenie, że w dniu 3 marca 2015 r. (tj. w dniu zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń z tytułu działalności prowadzonej w ramach (...)) ubezpieczony był osobą prowadzącą w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej pozarolniczą działalność, podczas gdy działalność w (...) Spółki Komandytowej wnioskodawca podjął w dniu 14 kwietnia 2015 r., a więc w dniu 3 marca 2015 r. nie miał do niego zastosowania art. 18a ust. 2 pkt 1 w/w ustawy,
3. Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 18a ust. 1 w/w ustawy poprzez błędne przyjęcie, że ubezpieczony nie mógł skorzystać z preferencyjnej podstawy wymiaru składek z uwagi na uprzednie prowadzenie działalności w formie spółki komandytowej, podczas gdy w chwili dokonywania zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych nie prowadził działalności w ramach spółki komandytowej i podejmował tę działalność w ramach (...), a więc na podstawie ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców i w związku z tym był uprawniony do korzystania z tzw. „małego ZUSu”, o którym mowa w art. 18a ust. 1 w/w ustawy, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia podstawy wymiaru składek z okres od lutego 2015 r. do marca 2017 r.

W konsekwencji ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, że:

- podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresie od 3 marca 2015 r.,
- podstawa wymiaru składek wynosiła w okresie od 3 marca 2015 r. do 30 marca 2017 r. 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia,
- odprowadzał składki na ubezpieczenie społeczne w sposób zgodny z przepisami powszechnie obowiązującymi.

Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania sądowego od organu rentowego.

/odwołanie – k. 3 – 9/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 46 – 48/

Na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2019 r. wnioskodawca poparł odwołanie, a pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg stawki ryczałtowej 180 zł.

/protokół rozprawy z dnia 19 sierpnia 2019 r. – 00:39:02 – 00:57:11 – płyta CD – k. 67/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. N. , urodził się (...) Ukończył studia prawnicze. Z zawodu jest radcą prawnym. W kwietniu 2017 r. zdał egzamin radcowski.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 19 sierpnia 2019 r. – 00:04:52 – 00:21:21 w zw. z zeznaniami 00:38:25 – 00:38:46 – płyta CD – k. 67/

W listopadzie 2014 r. wnioskodawca zakończył współpracę z kancelarią w W. i zaczął nieformalnie świadczyć usługi na rzecz spółki (...), a następnie świadczył usługi w ramach prowadzonej jednoosobowej działalności gospodarczej.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 19 sierpnia 2019 r. – 00:04:52 – 00:21:21 w zw. z zeznaniami 00:38:25 – 00:38:46 – płyta CD – k. 67, zeznania świadka Ł. M. z dnia 19 sierpnia 2019 r. – 00:24:12 – 00:30:43 – płyta CD – k. 67, zeznania świadka P. Z. (1) z dnia 19 sierpnia 2019 r. – 00:30:43 – 00:37:32 – płyta CD – k. 67/

Obecnie spółka (...) współpracuje ze spółką (...) spółką komandytową.

/zeznania świadka Ł. M. z dnia 19 sierpnia 2019 r. – 00:24:12 – 00:30:43 – płyta CD – k. 67/

(...) spółka komandytowa z siedzibą w W. została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 19 lutego 2015 r. Przedmiotem działalności spółki jest działalność prawnicza. Wspólnikami w spółce są P. Z. (1) oraz T. N. jako komandytariusz.

/wypis z KRS – k. 7 – 13 akt ZUS, zeznania świadka P. Z. (1) z dnia 19 sierpnia 2019 r. – 00:30:43 – 00:37:32 – płyta CD – k. 67/

Spółka (...), reprezentowana przez P. Z. (1), w dniu 19 marca 2015 r. zawarła umowę o prowadzenie rachunku bankowego z (...) Bank (...) S.A.

/umowa – k. 73 – 85 akt ZUS/

Ubezpieczony w dniu 14 kwietnia 2015 r. dokonał wpłaty wkładu na rzecz spółki z tytułu bycia komandytariuszem.

/dziennik księgowania – k. 37 akt ZUS, k. 29, zeznania wnioskodawcy z dnia 19 sierpnia 2019 r. – 00:04:52 – 00:21:21 w zw. z zeznaniami 00:38:25 – 00:38:46 – płyta CD – k. 67, zeznania świadka P. Z. (1) z dnia 19 sierpnia 2019 r. – 00:30:43 – 00:37:32 – płyta CD – k. 67, potwierdzenie przelewu – k. 39 akt ZUS, wyciąg z konta – k. 31 akt ZUS/

T. N., zgodnie z wypisem z Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, figuruje od 3 marca 2015 r., jako osoba prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą T. K. Radcy Prawnego. Przedmiotem działalności jest działalność prawnicza. Wnioskodawca, od 29 września 2017r. zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej. Wznowił jej prowadzenie od 1 sierpnia 2019 r.

/bezsporne, wniosek o wpis – k. 53 – 57 akt ZUS/

Wnioskodawca, w ramach prowadzonej jednoosobowej działalności gospodarczej, wystawił pierwszą fakturę w dniu 31 marca 2015 r. na rzecz spółki (...).

/faktura – k. 51 akt ZUS, k. 22/

Wnioskodawca, z tytułu prowadzenia w/w działalności gospodarczej, dokonał zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych tj. emerytalnego, rentowych i wypadkowego oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 3 marca 2015 r. do 31 marca 2017 r. z kodem (...) i opłacał składki na ubezpieczenie społeczne od podstawy wymiaru w wysokości nie niższej niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę. Natomiast od 1 kwietnia 2017 r. ubezpieczony zgłosił się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej z kodem 051000i opłacał składki na te ubezpieczenia od podstawy wymiaru w wysokości 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia. Następnie od 1 października 2017 r. wnioskodawca zgłosił się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako (...) spółka komandytowa z kodem (...).

/bezsporne/

Wnioskodawca nie opłacał podwójnej składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu bycia współnikiem spółki komandytowej i z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 19 sierpnia 2019 r. – 00:04:52 – 00:21:21 w zw. z zeznaniami 00:38:25 – 00:38:46 – płyta CD – k. 67/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS wnioskodawcy załączonych do akt niniejszej sprawy, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł z urzędu żadnych powodów, ażeby tym dokumentom odmówić waloru wiarygodności i wartości dowodowej, a także na podstawie zeznań wnioskodawcy i świadków. Sąd uznał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający by wyjaśnić sporną okoliczność – a mianowicie czy wnioskodawca w spornym okresie faktycznie prowadził działalność gospodarczą w formie spółki komandytowej. Sąd Okręgowy odmówił wiary zeznaniom wnioskodawcy i świadka P. Z. (2), że działalność w formie spółki prowadzili dopiero od kwietnia 2015 r., albowiem przeczy temu, zebrany w sprawie materiał dowodowy: rejestracja spółki nastąpiła już w lutym 2015 r. Nadto, z zasad logiki i doświadczenia życiowego, wynika, że skoro ubezpieczony został współnikiem spółki, zajmującej się usługami prawniczymi to trudno uwierzyć, że **nie czynił przygotowań, nie szukał klientów, zanim faktycznie dokonał pierwszych czynności.** Zresztą z zeznań samego wnioskodawcy wynika, że po odejściu z kancelarii w W. rozpoczął nieformalną współpracę ze spółką (...), która obecnie współpracuje ze spółką (...) Sp. komandytową, co zeznał świadek Ł. M..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią **art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1** ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 300 ze zm.), obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

W myśl **art. 8 ust. 6 pkt 1 i 4** cyt. ustawy, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się m.in.: osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych oraz współnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz współników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej.

Na mocy **art. 13 pkt 4** Ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Z mocy **art. 11 ust. 2** ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek.

Okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom określa przepis art. 13 pkt 4 zgodnie, z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie art. 36aa oraz przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Na podstawie, zaś, **art. 66 ust. 1 pkt. 1c** ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 r. (t. j. Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, ze zm.), osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Stosownie do **art. 18 ust. 8** podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie **art. 19 ust. 10** na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Art. 18 a ust. 1 w/w ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Ust. 2 w/w przepisu, przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do osób, które:

- 1) prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność;
- 2) wykonują działalność gospodarczą na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywały w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej.

Stosownie do treści **art. 20 ust. 3** w/w ustawy, podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe osób, które ubezpieczeniu chorobowemu podlegają dobrowolnie, nie może przekraczać miesięcznie 250% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 10.

Zgodnie z treścią **art. 82 ust. 3** ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednego z rodzajów działalności np. w formie spółki komandytowej oraz pozarolniczej działalności gospodarczej, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana odrębnie od każdego rodzaju działalności

Stosownie do treści **art. 104 ust. 1 i art. 107 ust. 1** ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r., poz. 1482) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres jednego miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają osoby prowadzące pozarolniczą działalność za

okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył tego, czy odwołujący, już w dacie rejestracji spółki komandytowej, w której **jest komandytariuszem** (wpisanym do rejestru w dacie rejestracji spółki) w Krajowym Rejestrze Sądowym, podlega ubezpieczeniom społecznym, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

Członkostwo w spółce komandytowej uważane jest w systemie ubezpieczeń społecznych za prowadzenie pozarolniczej działalności, objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego (**art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 4** ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Spółka komandytowa powstaje z chwilą wpisu do **rejestru (art. 109 KSH)**. (...) spółki komandytowej do rejestru wymaga wskazania z imienia i nazwiska bądź firmy (nazwy) komandytariuszy (**art. 110 § 1 pkt 3 KSH**). W świetle tych unormowań nie budzi wątpliwości, że podmioty zawierające spółkę komandytową status jej wspólników (komplementariuszy i komandytariuszy) uzyskują dopiero z momentem wpisania spółki do rejestru, bowiem wcześniej spółka nie istnieje. W doktrynie prezentowane są dwa poglądy, pierwszy, że wpis do rejestru komandytariusza przystępującego do spółki ma charakter wyłącznie deklaratoryjny (np. J. Szwaja (w:) S. Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, J. Szwaja, M. Tarska, Kodeks spółek handlowych, Komentarz 2006, t. I, s. 760) i drugi, który opowiada się na jego konstytutywnym charakterem (np. M. Litwińska-Werner, Kodeks spółek handlowych. Komentarz 2007, s. 369; J.P. Naworski (w:) R. Potrzeszcz, T. Siemiątkowski, J.P. Naworski, K. Strzelczyk, Komentarz do Kodeksu spółek handlowych. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, 2001, s. 299; J.A. Strzępka (red.), Kodeks spółek handlowych, Komentarz, 2009, s. 191). Drugi z tych poglądów uzasadniany jest treścią art. 114 KSH, stosownie do którego kto przystępuje do spółki w charakterze komandytariusza, odpowiada także za zobowiązania spółki istniejące w chwili wpisania go do rejestru. Podkreśla się w nim, że wpis komandytariusza do rejestru ma charakter konstytutywny dlatego, iż, od tej chwili, odpowiedzialność tego wspólnika obejmuje, również, zobowiązania spółki powstałe przed wpisem, jak również z tym momentem staje się on wspólnikiem spółki wobec osób trzecich. P. aspekt wpisu do rejestru przedsiębiorców odnoszony jest zatem do odpowiedzialności komandytariusza wobec osób trzecich. Pogląd ten nie budzi wątpliwości wobec treści przytoczonego przepisu. Jednakże stosunek przystępującego komandytariusza do osób trzecich, nie jest jedynym wyznacznikiem jego statusu w spółce, bowiem istotne z tego punktu widzenia są również jego prawa i obowiązki wynikające ze stosunków wewnętrznych spółki (art. 120 i następane KSH), które powstają od przystąpienia do spółki. Spółka komandytowa ma na celu prowadzenie przedsiębiorstwa pod własną firmą (art. 102 KSH), zaś przez umowę spółki komandytowej wspólnicy zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu przez wniesienie wkładów oraz, jeżeli umowa albo statut spółki tak stanowi, przez współdziałanie w inny określony sposób (art. 3 KSH). Przyjęcie na siebie tego zobowiązania następuje w dniu przystąpienia do spółki, w której określa się wkład wnoszony przez nowego komandytariusza i jego wartość (art. 105 pkt 4 KSH), co ma z kolei bezpośredni wpływ na jego udział w zyskach (art. 123 § 1 KSH). Od tego momentu komandytariusz uczestniczy w przedsięwzięciu gospodarczym, jakim jest prowadzenie przedsiębiorstwa w formie spółki komandytowej i staje się podmiotem praw i obowiązków w stosunkach wewnętrznych spółki. Stąd też za trafny uznać należy pogląd, że komandytariusz staje się wspólnikiem już od chwili przystąpienia do spółki komandytowej, natomiast odpowiada za jej zobowiązania istniejące w chwili wpisania go do rejestru i od dnia wpisania. Wpis do rejestru nie kreuje zatem statusu przystępującego do spółki wspólnika, ale go potwierdza i ujawnia wobec osób trzecich. Dodać należy, że art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że przymus ubezpieczenia wiąże się z każdym rodzajem aktywności przynoszącej osobie fizycznej określone dochody. Stanowi ona więc istotę prowadzenia pozarolniczej działalności i to ona ma kluczowe znaczenie dla obowiązku ubezpieczenia społecznego. Skoro działalność komandytariusza (wspólnika pasywnego) przejawia się w uczestnictwie w spółce komandytowej poprzez wniesienie wkładów i udział w zyskach spółki, to jej początek wiąże się z aktem przystąpienia do spółki (por. wyrok SN z dnia 7 stycznia 2013 r., II UK 144/12, *legalis* nr 615876).

Na uwagę zasługuje także wyrok Sądu Najwyższego 7 grudnia 2012 r.

II UK 119/12, *legalis* numer 680028, zgodnie z którym obowiązek objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami wspólnika spółki komandytowej, wynika z przepisów bezwzględnie obowiązujących, ubezpieczenie społeczne następuje z mocy

prawa (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1990 r., III UZP 21/90, OSP 1991, nr 7-8, poz. 172 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2002 r., II UKN 48/01 i z dnia 19 marca 2007 r., III UK 133/06, OSNP 2008, nr 7-8, poz. 114).

Uwzględniając powyższe wskazać należy, że obowiązek podlegania przez ubezpieczonego ubezpieczeniom społecznym z tytułu bycia wspólnikiem w spółce komandytowej nastąpił z chwilą wpisania spółki do krajowego rejestru sądowego i zarazem wnioskodawcy do rejestru jako komandytariusza.

Zatem fakt, że ubezpieczony dokonał wpłaty wkładu z tytułu bycia komandytariuszem na rzecz spółki dopiero w dniu 14 kwietnia 2015 r. nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Albowiem, jak wynika z powyższego, już w dacie przystąpienia do spółki (zawarcie umowy w formie aktu notarialnego) **stał się wspólnikiem spółki**, a następnie, w dacie rejestracji spółki i wpisania go w rejestrze jako komandytariusza spółki, powstał obowiązek ubezpieczeniowy wnioskodawcy z tego tytułu.

Na marginesie należy także dodać, że wbrew twierdzeniom ubezpieczonego, już w dacie rejestracji spółki, prowadził działalność gospodarczą jako wspólnik, albowiem poszukiwał klientów, co jasno wynika z jego zeznań oraz świadka: w listopadzie 2014 r. zakończył współpracę z kancelarią w W. i zaczął nieformalnie świadczyć usługi na rzecz spółki (...), która obecnie współpracuje ze spółką (...).

A zatem, ubezpieczony od chwili rejestracji spółki tj. od dnia 19 lutego 2015 r., podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu bycia wspólnikiem w spółce komandytowej. Należy wskazać, że w dacie 19 lutego 2015 r. był to, dla ubezpieczonego, jedyny tytuł do podlegania ubezpieczeniom społecznym.

W związku z tym, obowiązująca podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tego tytułu wynosi 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia (art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Jako wspólnik spółki komandytowej, wnioskodawca nie mógł skorzystać z prawa do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w oparciu o art. 18 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych tj. od podstawy, stanowiącej zadeklarowaną kwotę, niższą niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia, gdyż przysługuje on jedynie ubezpieczonym o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 6 w/w ustawy tj. osobom prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej. Dlatego też wnioskodawca od 3 marca 2015 r. nie nabył prawa do deklarowania jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne kwoty nie niższej niż 30% minimalnego wynagrodzenia, gdyż nie może z tego prawa skorzystać osoba podejmująca prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, która prowadzi lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziła jakąkolwiek pozarolniczą działalność np. spółkę komandytową (art. 18a ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). A zatem, rozpoczęcie przez ubezpieczonego indywidualnej działalności od 3 marca 2015 r. nie było pierwszą działalnością gospodarczą i nie przysługiwało mu prawo do preferencyjnych składek na ubezpieczenia społeczne.

Ponadto dodać należy, że w myśl w/w art. 82 ust. 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, która uzyskuje przychody z więcej niż jednego rodzaju działalności, np. w formie spółki komandytowej oraz pozarolniczej działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie przepisów o działalności gospodarczej, jak ubezpieczony, składkę na ubezpieczenie zdrowotne opłaca odrębnie od każdego rodzaju działalności.

Z uwagi zatem na fakt, że wnioskodawca od 19 lutego 2015 r. prowadzi spółkę komandytową (...) oraz od 3 marca 2015 r. indywidualną działalność gospodarczą, za miesiące od marca 2015 r. do września 2017 r. powinien był uiścić podwójną składkę na ubezpieczenie zdrowotne.

Tym samym, w ocenie Sądu Okręgowego, zgromadzony w sprawie, materiał dowodowy w postaci, znajdującej się w aktach sprawy dokumentacji, nie dawał podstaw do przyjęcia, iż od 19 lutego 2015 r. wnioskodawca faktycznie nie prowadził działalności gospodarczej

W tym miejscu wypada tylko przypomnieć, że o istnieniu obowiązku podlegania ubezpieczeniom nie decyduje wola wnioskodawcy, czy pracowników organu rentowego, a przepisy prawa stosowane w określonej sytuacji faktycznej.

Wobec wszystkich przytoczonych wyżej okoliczności sprawy oraz treści powołanych przepisów, w ocenie Sądu Okręgowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych zasadnie objął wnioskodawcę, w spornym okresie, tj. od dnia 19 lutego 2015 r. ubezpieczeniem społecznym z tytułu bycia współnikiem spółki komandytowej, co w konsekwencji uzasadniało oddalenie odwołania na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w pkt 2 wyroku. Sąd Okręgowy zasądził od ubezpieczonego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

K.K.-W.